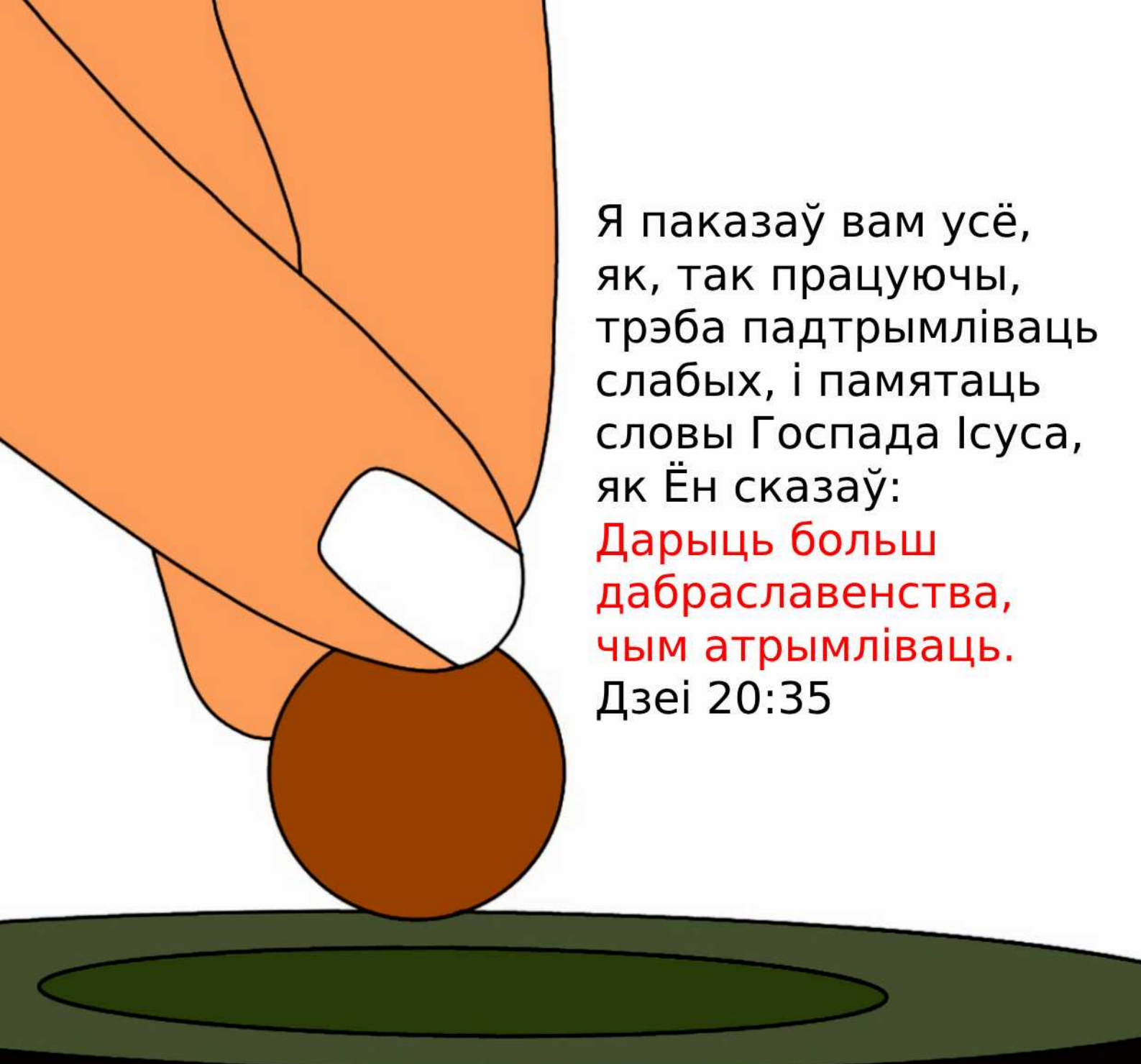

Я паказаў вам усё,
як, так працуючы,
трэба падтрымліваць
слабых, і памятаць
словы Госпада Ісуса,
як Ён сказаў:
Дарыць больш
дабраславенства,
чым атрымліваць.
Дзеі 20:35

МІЛАСЦІНА

Міласціна - адзенне, ежа або грошы, якія раздаюцца бедным людзям

Евангелле

Глядзеце, каб не чынілі міласціны перад людзьмі, каб яны вас бачылі; інакш не будзеце мець узнагароды ад Айца вашага, які ў нябёсах. Таму, калі робіш міласціну, не трубі перад сабою, як робяць крывадушнікі ў сінагогах і на вуліцах, каб славілі іх людзі. Сапраўды кажу вам: яны маюць сваю ўзнагароду. Але калі ты робіш міласціну, няхай не ведае левая рука твая, што робіць правая, каб міласціна твая была ўпотай, і Айцец твой, які бачыць утоенае, аддасць табе яўна. Мацвея 6:1-4

І, адказваючы, Езус сказаў: адзін чалавек ішоў з Ерусаліма ў Ерыхон і трапіў да разбойнікаў, якія знялі з яго вопратку, паранілі яго і пайшлі, пакінуўшы яго паўжывога. І выпадкова адзін святар спусціўся той дарогай і, убачыўшы яго, прайшоў міма. Таксама і лявіт, калі быў на тым месцы, падышоў і, паглядзеўшы на яго, прайшоў міма. Але нейкі самаранін, ідучы, прыйшоў туды, дзе ён быў, і, убачыўшы яго, пашкадаваў яго, і, падышоўшы да яго, перавязаў яму раны, паліўшы алеем і віном, і пасадзіў яго на свайго быдла, і прывёў яго ў гасцініцу, і паклапаціўся пра яго. А на другі дзень, калі ён ад'язджаў, дастаў два пенсіі і даў іх гаспадару, і сказаў яму: паклапаціся пра яго; а што болей патраціш, заплачу табе, калі вярнуся. Як ты думаеш, хто з гэтых трох быў бліжнім таму, хто трапіў да разбойнікаў? І сказаў той: той, хто ўчыніў яму літасць. Тады Ісус сказаў яму: ідзі і ты рабі таксама. Лукі 10:30-37

Але лепш давайце міласціну з таго, што маеце; і вось, усё для вас чыстае. Лукі 11:41

Прадавайце маёмасьць сваю і давайце міласьціну; забяспечце сабе мяхі, якія не састарваюцца, скарб на нябёсах, які не прападае, дзе злодзей не набліжаецца і моль не нішчыць. Бо дзе скарб твой, там будзе і сэрца тваё. Лукі 12:33-34

акты

Пётр і Ян разам узышлі ў святыню ў гадзіну малітвы, якая была на дзявятай гадзіне. І несьлі аднаго чалавека, кульгавага ад улоньня маці, і клалі яго кожны дзень каля брамы сьвятыні, якая называлася Прыгожай, каб прасіць міласьціны ў тых, што ўваходзілі ў сьвятыню; Той, убачыўшы Пятра і Яна, якія збіраліся ўвайсці ў храм, прасіў міласціну. І Пётр, зірнуўшы на яго з Янам, сказаў: паглядзі на нас. І ён прыслухаўся да іх, чакаючы што-небудзь атрымаць ад іх. Тады Пётр сказаў: срэбра і золата няма ў мяне; але тое, што маю, даю табе: у імя Ісуса Хрыста з Назарэту ўстань і хадзі. І, узяўшы яго за правую руку, падняў яго, і адразу ўмацаваліся ступні і шчыкалаткі яго. І ён, ускочыўшы, устаў і пайшоў, і ўвайшоў з імі ў храм, ідучы, і скачучы, і славячы Бога. Дзеі 3:1-8

І мноства тых, што паверылі, было адно сэрца і адна душа; але ўсё ў іх было агульнае. І з вялікай сілай сведчылі Апосталы аб уваскрасенні Пана Езуса, і вялікая ласка была на ўсіх іх. Таксама сярод іх не было нястачы: бо ўсе, хто валодаў землямі або дамамі, прадавалі іх і прыносілі кошты прададзеных рэчаў і клалі да ног апосталаў, і кожнаму раздавалася па

патрэбе. А Ёсій, якога апосталы празвалі Барнаба, што азначае: сын суцяшэньня, лявіт, з краіны Кіпра, маючы зямлю, прадаў яе і прынёс грошы, і паклаў да ног апосталаў. Дзеі 4:32-37

Была ж у Ёппіі адна вучаніца на імя Тавіта, што ў перакладзе завецца Серна: гэтая жанчына была поўная добрых учынкаў і міласціны, якую рабіла. Дзеі 9:36

Быў у Цэзарэі адзін чалавек, якога звалі Карнілій, сотнік дружыны, званай італьянскай дружынай, чалавек набожны, богабаяны з усім домам сваім, які даваў шмат міласціны людзям і ўвесь час маліўся Богу. Відавочна, каля дзевятай гадзіны дня ён убачыў ва ўяве анёла Божага, які ўвайшоў да яго і сказаў яму: Карнілій! І, зірнуўшы на яго, спалохаўся і сказаў: што, Госпадзе? І сказаў яму: малітвы твае і міласціна твая ўзышлі на памяць перад Богам. Дзеі 10:1-4

І сказаў Карнэлій: Чатыры дні таму я пасьціўся да гэтай гадзіны; і а дзявятай гадзіне я маліўся ў маім доме, і вось, чалавек стаў перада мною ў сьветлай вопратцы і сказаў: Карнэлій, малітва твая пачутая, і міласьціна твая ўзгаданая ў вачах Бога. Дзеі 10:30-31

Я паказаў вам усё, што, так працуючы, трэба падтрымліваць слабых і памятаць словы Пана Езуса, як Ён сказаў: больш дабраславенства даваць, чым браць. Дзеі 20:35

І ў гэтым стараюся заўсёды мець чыстае сумленне перад Богам і перад людзьмі. Цяпер, праз шмат гадоў, я прыйшоў, каб прынесці міласціну народу майму і ахвяры. Дзеі 24:16-17

Хто краў, няхай больш не крадзе, але лепш няхай працуе, робячы сваімі рукамі добрае, каб мець патрэбу таму, хто мае патрэбу. Эфесянаў 4:28

Апокрыфы

Я, Товіт, усе дні жыцця майго хадзіў дарогамі праўды і справядлівасці, і рабіў шмат міласціны братам маім і народу майму, які прыйшоў са мною ў Ніневію, у зямлю Асірыйскую. Тобіт 1:3

І ў часы Энэмесара я даў шмат міласціны маім братам, і раздаў свой хлеб галодным, і сваю вопратку голым; і калі я бачыў каго-небудзь з майго народа мёртвым або кінутым вакол сцен Нінэвы, я хаваў яго. Тобіт 1:16-17

Дай міласціну з маёмасці твайго; і калі ты даеш міласціну, хай не зайздросціць вока тваё, і не адварочвай твару твайго ад убогіх, і аблічча Божае не адвярнецца ад цябе. Калі маеш шмат, дай міласціну адпаведна; калі маеш няшмат, не бойся даць з гэтага мала: бо ты збіраеш сабе добры скарб на дзень патрэбы. Бо тая міласціна вызваляе ад смерці і не дае ўвайсці ў цемру. Бо міласціна - добры дар для ўсіх, хто дае яе ў вачах Усявышняга. Тобіт 4:7-11

Ад хлеба твайго дай галодным, а ад вопраткі — голым; і хай не зайздросціць вока тваё, калі даеш міласціну. Тобіт 4:16

Малітва добрая з постам, міласцінай і праведнасцю. Лепей трохі з праўдай, чым шмат з няпраўдай. Лепш даваць міласціну, чым збіраць золата, бо міласціна пазбаўляе ад смерці і ачышчае ўсякі грэх. Тыя, хто чыніць міласціну і праведнасць, будуць напоўнены жыццём: Тобіт 12:8-9

Так Товіт перастаў славіць Бога. І было яму пяцьдзесят восем гадоў, калі ён страціў зрок, які вярнуўся да яго праз восем гадоў; і даў міласціну, і павялічыўся ў страху Госпада Бога, і славіў Яго. Тобіт 14:1-2

І пахавай мяне годна, і маці тваю са мною; але больш не затрымлівацца ў Нінэве. Памятай, сын мой, як Аман абышоўся з Ахіахарам, які яго выхаваў, як са святла ён вывеў яго ў цемру і як зноў узнагародзіў яго: усё ж Ахіахарус быў выратаваны, але другі атрымаў сваю ўзнагароду: ён сышоў у цемру. Манасія даў міласціну і пазбег пастак смерці, якія яны расставілі для яго; а Аман трапіў у пастку і загінуў. Дык вось, сыне мой, паглядзі, што робіць міласціна і як праведнасць вызваляе. Сказаўшы гэта, ён сканаў на ложку, маючы сто пяцьдзясят гадоў; і пахаваў яго з гонарам. Тобіт 14:10-11

Вада патушыць палаючы агонь; і міласціна ачышчае грахі. Эклезіястык 3:30

Не будзь маладушным, калі молішся, і не грэбуй міласцінай. Эклезіястык 7:10

Не можа быць дабро ні таму, хто заўсёды заняты злом, ні таму, хто не дае міласціны. Эклезіястык 12:3

Міласціна чалавека - як пячатка з ім, і ён будзе захоўваць добрыя справы чалавека, як зрэнку вока, і дасць пакаянне сынам і дочкам сваім. Эклезіястык 17:22

Зачыні міласціну ў скарбніцах тваіх, і яна ўратуе цябе ад усялякай нягоды. Эклезіястык 29:12

Хто любіць золата, не будзе апраўданы, а хто ідзе за тленнасцю, той насыціцца ім. Золата было гібеллю многіх, і іх знішчэнне прысутнічала. Гэта камень спатыкнення для тых, хто прыносіць яму ахвяру, і кожны дурань будзе схоплены ім. Дабрашчасны багаты, які знойдзены без заганы і не шукае золата. Хто ён? і будзем называць яго блаславёным, бо цуды ўчыніў ён сярод народа свайго. Хто быў выпрабаваны гэтым і прызнаны дасканалым? тады хай славіцца. Хто мог пакрыўдзіць і не пакрыўдзіў? ці зрабіў ліха і не зрабіў? Яго маёмасць будзе ўстаноўлена, і сход аб'явіць яго міласціну. Эклезіястык 31:5-11

Той, хто адплачвае дабром, прыносіць пшанічнай мукі; і той, хто дае міласціну, ахвяруе хвалу. Эклезіястык 35:2

Браты і дапамога супраць часу смутку, але міласціна даставіць больш, чым абодва. Эклезіястык 40:24

Страчаныя кнігі Біблііі

Найсвяцейшая і заўсёды слаўная Дзева Марыя, якая паходзіць з царскага роду і роду Давіда, нарадзілася ў горадзе Назарэце і атрымала адукацыю ў Ерусаліме, у храме Гасподнім. Яе бацьку звалі Іахім, а маці Ганна. Род яе бацькі быў з Галілеі і горада Назарэта. Сям'я яе маці была з Віфлеема. Іх жыццё было простым і справядлівым у вачах Госпада, пабожным і беззаганным перад людзьмі. Бо яны падзялілі ўсю сваю маёмасць на тры часткі: адну з якіх яны прысвяцілі храму і афіцэрам храма; іншую яны размяркоўвалі сярод незнаёмцаў і людзей у бедных умовах; а трэцюю яны пакідалі для сябе і для ўласнай сям'і. Евангелле ад Нараджэння Марыі 1, 1-4

Не бойся, Ёакіме, і не турбуйся, убачыўшы мяне, бо я анёл Гасподні, пасланы ім да цябе, каб паведаміць табе, што малітвы твае пачутыя і міласціна твая ўзышла перад Богам. Евангелле аб нараджэнні Марыі 2:3

Пасля гэтага анёл з'явіўся Ганне, яго жонцы, кажучы: "Не бойся і не думай, што ты бачыш, гэта дух". Бо я той анёл, які ахвяраваў перад Богам вашыя малітвы і міласціну, і цяпер пасланы да вас, каб паведаміць вам, што ў вас народзіцца дачка, якую назавуць Марыяй і будзе дабраславёная больш за ўсіх жанчын. Евангелле аб нараджэнні Марыі 3, 1-2

Трэцяя кніга Пастыра Гермы 2:1-13 (Параўнанне)
1 Калі я ішоў у поле і разглядаў вяз і вінаградную лазу, і думаў сам з сабою пра іх плён, анёл зьявіўся мне і сказаў мне; Пра што ты так доўга думаеш у сабе?
2 І я сказаў яму: спадару, я думаю пра гэтую лазу і гэты вяз, таму што плады іх прыгожыя. І ён сказаў мне; Гэтыя два дрэвы пастаўлены ва ўзор слугам Божым.
3 І я сказаў яму: спадару, я хацеў бы ведаць, у чым складаецца ўзор гэтых дрэў, пра якія ты згадваеш. Паслухайце, кажа ён; бачыш гэтую лазу і гэты вяз; Сэр, сказаў я, я бачу іх,
4 Гэтая вінаградная лаза, кажа, плодная, а вяз - дрэва бязплоднае. Аднак гэтая вінаградная лаза, калі б не была пасаджана гэтым вязам і не падмацавана ім, не прынесла б шмат плёну; але, ляжачы на зямлі, прыносіў бы дрэнныя плады, таму што не вісеў на вязе; тады як, абапіраючыся на вяз, ён прыносіць плён і для сябе, і для гэтага.
5 Такім чынам, паглядзіце, што вяз дае не менш, а больш пладоў, чым вінаградная лаза. Як, пане, я сказаў, што яна дае больш пладоў, чым вінаградная лаза? Таму што, сказаў ён, вінаградная лаза, якая абапіраецца на вяз, дае багаты і добры плод; у той час як, калі б ён ляжаў на зямлі, ён выносіў бы мала, і гэта таксама вельмі дрэнна.
6 Такім чынам, гэтае падабенства даецца слугам Божым; і ён прадстаўляе багатага і беднага чалавека. Я адказаў: спадару, раскажыце мне пра гэта. Слухай, сказаў ён; багаты мае багацце; але перад Госпадам ён бедны; бо ён захоплены сваім багаццем і мала моліцца Госпаду; і малітвы, якія ён робіць, лянівыя і бязсільныя.
7 Такім чынам, калі багаты дае беднаму тое, чаго хоча, бедны моліцца Госпаду за багатага; і Бог дае багатаму ўсе даброты, таму што бедны чалавек багаты малітвай; і просьбы ягоныя маюць вялікую сілу ў Госпада.
8 Тады багаты служыць убогаму ўсім, бо бачыць, што выслуханы Госпадам, і тым больш ахвотна і без сумневаў дае яму тое, што ён хоча, і дбае, каб ні ў чым не бракавала яму.

9 І бедны дзякуе Госпаду за багатага; таму што яны абодва робяць сваю працу ад Госпада.
10 Дык у людзей вяз ня думае, што дае плод; і не ведаюць і не разумеюць, што, далучаючыся да вінаграднай лазы, вінаградная лаза дае двайны прырост і сабе, і вязу.
11 Так і бедныя, молячыся да Госпада за багатых, пачутыя Ім; і багацце іх павялічылася, таму што яны служаць бедным сваім багаццем. Такім чынам, яны абодва сталі ўдзельнікамі добрых спраў адзін аднаго.
12 Дык вось, кожны, хто будзе гэта рабіць, не будзе пакінуты Госпадам, але будзе запісаны ў кнізе жыцьця.
13 Шчасьлівыя тыя, хто багаты і лічыць сябе памнажаючымся: бо той, хто адчувае гэта, зможа чымсьці паслужыць іншым.

Забытыя кнігі Эдэма

Запавет Завулона 2:1-21
1. А цяпер, дзеці, кажу вам: захоўвайце запаведзі Гасподнія і міласэрнасць да бліжніх вашых, і спачуванне ўсім, не толькі людзям, але і жывёлам.
2 Дзеля ўсяго гэтага дабраславіў мяне Гасподзь, і калі ўсе браты мае хварэлі, я ўцёк без хваробы, бо Госпад ведае намеры кожнага.
3 Дык майце міласэрнасць у сэрцах вашых, дзеці мае, бо як чалавек робіць блізкаму свайму, так зробіць з ім Гасподзь.
4 Бо сыны братоў маіх хварэлі і паміралі з-за Язэпа, бо не пашкадавалі ў сэрцах сваіх; але сыны мае захаваліся без хвароб, як вы ведаеце.
5 І быў я ў зямлі Ханаанскай, на беразе мора, і злавіў я рыбу Якаву, бацьку майму; і калі многія захлынуліся ў моры, я застаўся цэлы.
6 Я першы зрабіў лодку, каб плыць па моры, бо Гасподзь даў мне ў ім розум і мудрасьць.
7 І я апусціў стырно ззаду, і я нацягнуў ветразь на іншы вертыкальны кавалак дрэва пасярэдзіне.
8 І плыў я на ім уздоўж берага, лавіў рыбу для дому бацькі майго, пакуль не прыбылі мы ў Егіпет.
9 І праз спагаду я падзяліўся сваім уловам з кожным чужым.
10 А калі хто быў прыхадзень, альбо хворы, альбо стары, я варыў рыбу і добра гатаваў яе, і ахвяраваў усім людзям, як кожны меў патрэбу, смуткуючы і шкадуючы іх.
11 Дзеля таго і насыціў мяне Гасподзь рыбай у багацьці пры лоўлі; бо той, хто дзеліцца з бліжнім, атрымлівае ад Госпада нашмат больш.
12 Пяць гадоў я лавіў рыбу і раздаваў яе ўсім, каго бачыў, і хапіла на ўвесь дом бацькі майго.
13 І ўлетку рыбу лавіў, і ўзімку з братамі авечкамі пасвіў.
14 Цяпер я абвяшчу вам, што я зрабіў.
15. Я ўбачыў чалавека, які быў у бядзе ад галізны ў зімовы час, і злітаваўся над ім, і ўкраў вопратку таемна з дому бацькі майго, і аддаў яе таму, хто быў у бядзе.
16 Дык вось, дзеці мае, з таго, што Бог дае вам, выяўляйце спагаду і міласэрнасць без ваганняў да ўсіх людзей і давайце кожнаму чалавеку з добрым сэрцам.
17 І калі вы ня маеце чаго даць таму, хто мае патрэбу, зьлітуйцеся над ім у сэрцы міласэрнасьці.

18 Ведаю, што рука мая не знайшла, каб даць таму, хто меў патрэбу, і хадзіў я з ім, плачучы, сем стадый, і нутро маё шкадавала яго.
19 Дык і вы, дзеці мае, майце міласэрнасць да кожнага чалавека, каб і Гасподзь памілаваў вас і памілаваў вас.
20 Бо і ў апошнія дні пашле Бог міласэрнасьць Сваю на зямлю, і дзе знойдзе нутро міласэрнасьці, пасяліцца ў ім.
21 Бо наколькі чалавек спагадлівы да бліжніх, у такой жа ступені і Госпад да яго.